

מ"י 6720/06 - מדינת ישראל נגד ש' א' (עוצר)-בצמו

08 יוני 2014

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"י 14-06-6720 מדינת ישראל נ' א' (עוצר)

בפני כב' השופט אמיר דורון

מדינת ישראל
עו"י החקור חיים DIDI

נגד
החשוד

ש' א' (עוצר)-בצמו
עו"י ב"כ עוה"ד חנן אסולין

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בפני בקשה לעוצר את המשב לתקופה בת יומיים מכח הוראת סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעיצרים) התשנ"ו - 1996 [להלן: "החוק"].

המשיב נעצר ביום 4.6.2014 וזו לו בקשה הארצת מעצר שנייה.

הבקשה מייחסת למשב חשד לביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, היזק לרכוש במידה ותקיפה בן זוג הגורמת חבלה.

בית המשפט קבע בדיון קודם, כי קיימות ראיות לכך הקשור לעבירה הכניסה לישראל שלא כדין, נדמה כי בהם"ש שדן בתיק בדיון הקודם, גם התרשם, כפי שモתב זה מתרשם, כי אין המذبور במקרה בו באופן ודאי ומובהק קיימת עבירה שכזו ומכאן יש לקבוע שמדובר במצב דברים בו הראיות הלכאות לעבירה שכזו חולשות יותר.

ב"כ המשיב הגיע לעיון בהם"ש מסמך של המוסד לביטוח לאומי מיום 20.8.2013, המעיד כי למשב זכאות לגמלת הבטחת הכנסת וכן טופס ראיון שימוש לשב"ח מיום 2.3.2011 לפיו שוחרר לאחר שנעצר לחשד לביצוע עבירה שב"ח על סמך התרשומות קצין משטרת ששמע דברי המשיב שטען בפניו כי נשוי בנסיבות אזרחיים לאזרחית ישראלית וכי עזב בשנת 1999 את שטחי הרשות.

בנוספ', הציג בפני ההחלטה ביום"ש (שלום ב"ש) בב"ש 2164/02 מיום 18.2.2002 לפיה שוחרר המשיב לחופפת מעצר אצל המתלוונת זאת בשעה שהוגשה בקשה נגדו למעצר נוכח עבירת כניסה לישראל שלא כדין.

עמוד 1

בית המשפט אז, כמו היום, התרשם כי קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות שחרור המשיב שכן אין מסכן הוא שלום הציבור ובטעמו אף לא קיים חשש גדול כי ימלט מן הדין.

בפני התיצב ערבי מר אביהו יוסף טלקר, חבר של המשיב אשר מוכן לחתום עליו ערבות ולשמור עליו במשך ארבעת הימים הקרובים גם אם הדבר יציריך יציאה לא מתוכננת לחופה מבחינתו.

עברתי על תיק החקירה והתרשםתי כי על סמך החשדות הלאוריים ניתן בהחלט לאין את מסוכנות המשיב בהרחקה שלו מהמתלוננת ומכאן שחלופת מעצר ב**** כאשר המתلونת גרה ב**** יכולה להתאים.

עוד תתייחסתי לעובדה שמדובר במצב שבו עוצר לפרק זמן של כשעה במעצר לא חוקי שכן שעת הדיון הקבועה בעניינו הייתה 13:00 היום ואילו הבקשה בעניין המשיב הוגשה לביהם"ש בשעה 14:00.

מודע אני לכך, כי מעצר בלתי חוקי הינו רק אחד מהশיקולים שביהם"ש שוקל במסגרת ההחלטה האם לעצור אדם אם לאו, אך אין ספק כי שיקול זה בנסיבות של התקיק כפי שפורטו לעיל, הינו בעל משמעות נוספת המעבירה את המוטולת אל הצד המצדיק שחרור לחולפה.

לענין זה ראה בש"פ 3613/07 ליאור כנפו נ' מדינת ישראל וכן ב"ש 3613/03 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ'
מוחמד שיכה מיום 07.10.2007.

מכל האמור לעיל, אני מורה בזאת על שחרור המשיב בתנאים הבאים:

1. איסור יצירת קשר עם המתלוננת בכל דרך שהיא.
2. המשיב ישאה במעצר בית בפיקוח הערב א' י' ט' ת"ז ***** ברחוב *****/***/*****.
3. אני מורה לערב לחתום על ערבות צד ג' בסך של 5,000 ₪.
4. המשיב יפקיד סך של 2,000 ₪ במזומנים.
5. המשיב יתייצב לכל חקירה וכל הליך משפטי בעניינו עפ"י דרישתך.
6. אי עמידה באחד מהתנאים יגרור מעצר המשיב מיידית.
7. תוקף התנאים עד ליום 10.6.2014 בשעה 24:00.

זכות ערר כחוק.

עמוד 2

ניתנה והודעה היום י' סיון תשע"ד, 08/06/2014 במעמד הנוכחים.

אמיר דורון, שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בפני בקשה לעיכוב ביצוע החלטת השחרור.

הלכה פסוקה קובעת כי כאשר מתבקשת בקשה שכזו ביהם"ש "יעתר לה".

בנסיבות תיק זה, נדמה שכפי שלהלכה זו יש חריגם, הינו חריג מבחינת נסיבותו ומשקל ראיותיו לקבעה שלפיה יש לקבל את בקשת עיכוב הביצוע במלואה.

בנסיבות אלו, אני מורה על עיכוב הביצוע עד השעה 16:30. עד אז יוגש עrr על החלטתי וביהם"ש המחויז, בהתאם ליוםו יקבע דין ככל הנדרש.

כל שմבקש ב"כ המבוקש ליתן ארכה נוספת להגשת הערר יוכל לפנות באופן מיידי לשופט הtower בבית המשפט המחויז לשם קבלת ארכה שכזו.

ניתנה והודעה היום י' סיון תשע"ד, 08/06/2014 במעמד הנוכחים.

אמיר דורון, שופט